

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 61. Contentio circa Synodi translationem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

dationem spectantes, nondum adeo discussæ forent, ut discrimen vitarent, ne forte ad aliam prolationem cogerentur, non sine auctoritatis constantiæque præjudicio: conducibilius ergo mihi videtur, in arbitrio Patrum reponere, ut, qua liberet die, Sessionem indicerent.

Sæc. XVI.
A.C. 1546.

Verum his Pacecus denuo respondit: Semper ad id usque tempus fuit certa dies Sessionibus præscripta. Consuetudinis hujus mutatio maximi momenti res est; præcipue vero, ubi peculiaris subest ratio illius retinendæ. Etenim quod est incertum, quandoam futurum sit, potius concipitur ab hominibus, quasi incertum, an sit futurum: concipitur quidem certe ceu remotum, adeoque ante mentis oculos ea tenuis rei species obversatur, quam remotiora prætendunt. Quam ob rem, si ad incertum diem Sessio indiceretur, id plane, quod evitabatur, eveniret, Episcopos videlicet Tridento dilapsuros. Idem sensere Aquensis & Turritanus Præfules.

§. LXI.

Contentio circa Synodi translationem.

Corcyrensis Episcopus in iis, quæ Pallav. c. 7. paulo ante insinuaverat, obfirmatus iterum exposuit, quod sibi opportunius videretur de discessu, vel translatione consilium habere, ne dum ipsi de justitia,

H 3

qua

Sæcul. XVI
A.C. 1546

qua renascitur impius, agitent, incauti ab impiis opprimerentur. Pavecus satis gnarus, quam id permolestum Cæsari foret, sibi temperare non potuit, quin Præsulem objurgaret, dicens: cur de re, ob quam a Præside non rogatus fuisti, sententiam dicis? unde aliqua inter eos exorta est altercatio.

Post hæc Materanus Archipræsul sententiam Corcyrensis pluribus confitmans ita peroravit: Tridenti persistere perinde est, ac Deum tentare & universam Ecclesiam palmari dedecori exponere. Perspicuum mihi est, licere Patribus inde secedere: tanti siquidem discriminis metu absentes absque dubio excusabuntur, ne accederent: præsentibus igitur, ne persisterent: alioqui pejoris forent conditionis obsequentes, quam contumaces. Insuper percipere haud valeo, quo pacto contingeret, aliquos ibi esse, qui Concilium id temporis Tridenti velent, cujus Concilii auctoritas in Patrum frequentia potissimum sita est: ea vero in dies minuatur. Hinc dubium mihi non est, quin Cæsar, si rem pernoisset, primus omnium translationem alio comprobaret.

Has rationes Cardinalis Pavecus confutavit, pluresque Episcopos ad suam sententiam pertraxit, unde tempus vanis disputationibus terebatur, resque decidi haud poterat, adeo, ut Legatus totum negotium re cum suis focis communi-

municata ad alium conventum remitte-
 re cogeretur: suggestit tamen eidem
 Pacecus, quod certa dies, antequam
 Patres discederent, pro futura Sessione
 præscribenda foret, ne Concilium om-
 nino dissolutum credatur, cum tamen
 id nullatenus intendat Cæsar, qui Sy-
 nodum nec interrumpi, nec alio trans-
 ferri vult. Huic Præses respondit: pe-
 riculum dissolvendæ Synodi non depen-
 det ex incerto Sessionis die, sed ex cir-
 cumstrepentium armorum metu, quam
 ob rem in proxima Congregatione deli-
 berandum ajebat. His dictis dimisso-
 que conventu ad sua quisque reversus
 est: biduo autem post evoluto, seu die
 trigesima Julii acerbius recrudit cer-
 tamen, ac contentio circa Sessionis pro-
 rogationem, cum præcipue nec Mon-
 tanus nec Tridentinus Cardinales ce-
 dere vellent, hinc rursus infecta re con-
 ventus solvebatur.

Sæcul. XVI
 A C. 1546.

§. LXII.

*Annus sacer Romæ a Papa pro-
 mulgatus.*

Die prima Augusti Romæ anno sacro
 initium dabatur, postquam hanc
 in rem jamjam Bulla die decima quin-
 ta Julii condita die vigesima quinta e-
 jusdem mensis fuit promulgata. In ea

H 4

sum-